

► vzduchu ze soustavy je signalizován poplachovým zařízením.

Sprinklerové hasicí zařízení s opakovanou funkcí

Doposud popsaná sprinklerová hasicí zařízení mají jednorázovou funkci. To znamená, že po skončení hašení musí být zastaven přívod vody do potrubí soustavy ručně, uzavřením hlavního šoupátka, které je součástí ventilové stanice. Potom je třeba vyměnit otevřené hlavice, seřadit ventilovou stanici, doplnit nádrže a zkontrolovat celý systém před jeho uvedením do pohotovostního stavu.

U hasicího zařízení s opakovanou funkcí je použit speciální řídicí ventil, který na základě impulsů od elektrické požární signalizace samočinně otevírá a zavírá přívod vody a tím cyklicky podle potřeby uvádí hasicí zařízení do činnosti v intervalech asi 300 s.

Předností popsaného hasicího zařízení je:

- omezuje ztráty způsobené hasicí vodou,
- umožňuje výměnu otevřených hlavíc bez nutnosti ručně uzavírat hlavní uzavírací šoupátka; systém je tudíž trvale v pohotovostním stavu,
- vylučuje případné falešné spuštění hasicího zařízení při mechanickém poškození sprinklerové hlavice,
- zkracuje čas uvedení hasicího zařízení do činnosti.

Nejširší použití doznalo hasicího zařízení s opakovanou funkcí vyvinuté firmou Viking Corporation (USA) pod obchodním označením Firecycle. V USA se navrhuje od r. 1969. V Evropě byla první instalace realizovaná v r. 1979 ve Velké Británii. Šlo o protipožární ochranu řídicího centra banky Lloyd v Londýně.

Elektrická požární signalizace je u tohoto zařízení vybavena odporovým teplotním lineárním hlásičem reagujícím na teplotu 58 °C. Hlasič je speciálně upraven, aby vydržel teplotu až 816 °C po dobu 120 s.

Zařízení elektrické detekce požáru lze kompletovat rovněž teplotními hlásiči reagujícími na teplotu 71 °C, 88 °C nebo 107 °C. Podle požadavku FOC (Velká Británie) je max. plocha hlídána jedním hlásičem 144 m².

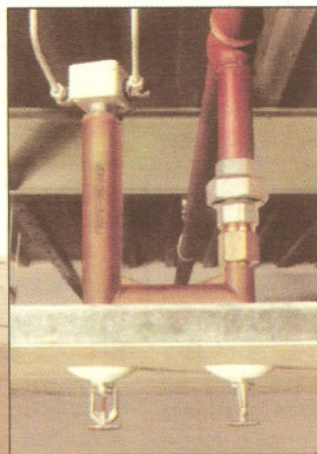
Firecycle systém je několikanásobně jištěn proti selhání. V případě poruchy lineárního drátového hlásiče se řídicí ventil otevře a zařízení pracuje jako mokrá soustava. Současně se uvede do činnosti poplachové zařízení. Při mechanickém poškození sprinklerových hlavíc nebo netěsnosti potrubí se řídicí ventil neotevře.

SPRINKLEROVÉ HASICÍ ZAŘÍZENÍ S DVOJITÝMI HLAVICEMI MINIMAX

Začátkem 90. let vyvinula firma Minimax tzv. dvojitou hlavici. Je určena pro případy, kde je třeba vyloučit výstřik vody z důvodu nežádoucího otevření hlavice v důsledku jejího mechanického poškození nebo jiné závady. Jedná se např. o ochranu počítačů, dozoren, místností se spojovací technikou, el. rozvoden, archivů, knihoven apod. Uvedené hlavice rozšiřují technické možnosti, jak řešit ochranu zmíněných objektů jiným způsobem než použitím suché soustavy s předstihovým řízením.

K výstřiku vody dojde pouze při otevření obou hlavíc. Dvojitá sprinklerová hlavice DS-1 systém SDS 2000 je schválená pojišťovnou VdS pro stupeň jištění 1 a 2.1.

Zajímavé je ekonomické srovnání protipožárních zabezpečení počítače halonovým samočinným hasicího zařízením a sprinklerovým zařízením Firecycle zpracované variantně firmou Viking v cenových relacích r. 1990. Kalkulace instalačních nákladů je provedena pro standardní počítačový sál o ploše 900 m² a způsob jeho ochrany odpovídá americké filozofii.

Vybavení	I	II	III
Elektrická požární signalizace	logika smyček 3.prost. ochrana	dtto	dtto
Přenosné hasicí přístroje	4x9,5 kg vodní 2x38 kg CO ₂ s hadicovým navijákem	dtto	dtto
Samočinné hasicí zařízení	–	halonové 1301	sprinkl. s opak. funkcí Firecycle
cena \$	17 400	71 400	52 180

SEZNAM LITERATURY:

- T. PRÖSSDORF:** New fire protection concept for computer systems. Fire protection and fire fighting in nuclear installation, International atomic energy agency, Vídeň, 1989, str. 225–235
- H. SCHUSTER:** Computer personnel need not fear water sprinkler over equipment . . . Fire 1982, str. 327–335
- American experience in the fire protection of computers.** Fire 1979, str. 498–500
- Firemní podklady Viking, System data** – Firecycle system, Pre-action system.
- Firemní podklady Minimax, Safety Twin** – Sprinkler DS – 1

◀ ▶ ▶
3) Dvojitá
sprinklerová
hlavice
Minimax

ROK POTÉ

Uběhl již rok, celých 12 měsíců, kdy se do světa roznesla zpráva o využití tankového podvozku T 55 k přestavbě na požární vozidlo. Duchovním otcem byl pplk. ing. Ferdinand STASEK, v té době náčelník oddělení vývoje VVÚ Vyškov.

Co se všechno změnilo? Jaká je perspektiva této mírově zbraně nazvané SPOT 55? Má vůbec smysl nástavbu provádět? To jsou otázky pro ing. F. Staska:

„SPOT 55 měl svoji premiéru v loňském roce při požáru lesa nedaleko Chomutova. Praktické hašení ukázalo i na některé nedostatky. Jedná se hlavně o změny těžiště celého vozidla. Rozdíl je při plných a nebo prázdných nádržích. V této době se

všechny poznatky od Chomutova zpracovávají a SPOT 55 se podle nich upravuje ve Vojenském opravárenském podniku v Novém Jičíně. U Chomutova dostal SPOT 55 křest ohněm. Dokázal svoji akceschopnost a univerzálnost použít.

Nyní se jedná o to, aby byla všechna negativa odstraněna a já mohu prozradit, že na nové konstrukci již pracují. Co se osvědčilo, bude použito. Kdy se tato nová technika představí? Mé přání je, a já tomu věřím, že na podzim na Všeobecné československé výstavě 1991 v Praze. Nová konstrukce je náročnější a univerzálnější, o to více bude vyhovovat našim i zahraničním zákazníkům.“

Děkuji za rozhovor.

Jiří ČERNÝ

BUDEME SVĚTOVÍ?!?

Zásadní změny v našem hospodářství, provázené i změnami vlastnických vztahů, jsou předmětem zasloužené pozornosti sdělovacích prostředků prakticky denně. Objekty a zařízení mění majitele nebo uživatele, mění se i způsoby využití a technologie. Ne vždy však tento proces provází i odborné posouzení podmínek bezpečného provozu a zejména pak jejich zajištění. Zajímavým příspěvkem na toto téma byl článek JUDr. Jaroslava Schulze, organizačně ekonomického poradce a člena předsednictva Svazu moravskoslezských podnikatelů v Brně (Moderní řízení č. 8/1990), který obsahoval několik zásad pro poradenství, které má sloužit podnikatelům. Zvláště pak dvě z uváděných zásad stojí za to si připomenout i ve vazbě k úkolům požární ochrany. V hrubých rysech asi tolik: – Poradcovou povinností je upozorňovat na možné negativní situace, které mohou nastat, a poučit podnikatele, jak jim předcházet. Tomu, aby měla taková rada žádoucí efekt, brání zatím zejména nedostatek respektu k právním předpisům všeho druhu, především k předpisům bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a protipožární předpisům. Ukazuje se, že v mnoha případech jde o naprostý podnikatelský hazard. Dále JUDr. Schulz doporučil nebýt přízemní, ale držet se při zemi. Tj. nepěstovat při poradenství lživou politiku a nepodléhat nadšení podnikatele, popřípadě ho ještě podněcovat. Takový přístup autor srovnal

se zakupováním místa na podnikatelském hřbitově. Nelze uvedené do určité míry zevšeobecnit? Týká se to pouze podnikatelů? Vedou si některé podniky, družstva, společnosti – tedy organizace – lépe?

Přidáme-li k tomuto, řekněme shrnutí přístupu k otázkám bezpečnosti provozu (provozování), další vlivy u nás působící a ve srovnání se zahraničím příliš nepřispívající ke zvýšení bezpečnosti provozovaných zařízení, vychází nám základ pro rozvoj požární ochrany u nás. O jaké další vlivy se jedná? Je to například technický stav objektů a zařízení, úroveň zabezpečovacích prostředků, vliv některých institucí (př. pojišťovna – podmínkami pojistných smluv), ale jde i o záruky, které občan k hájení tzv. sousedských práv má, cítí-li se být ohrožen, atd.

Poměrně rozsáhlá rešerše na téma zabezpečování požární ochrany zejména v zemích Evropy měla přinést další informace o tom, jak jinde – jinak zabezpečují úkoly požární ochrany, popřípadě poznatky z vývoje organizace a řízení požárních služeb. Práce se ukázala být natolik zajímavá, že by snad krátký výběr mohl zaujmout i některé čtenáře. Než přistoupíme ke konkrétním příspěvkům, bylo by zřejmě vhodné dát čtenáři ke zvážení určitý závěr, který ze studie vyšel a sice, že žádný z „modelů“ organizace požární ochrany – požárních služeb nelze prostě převzít, tedy v České republice na-

roubovat. S největší pravděpodobností by se sice operace podařila, ale pacient by nám zemřel nebo se z takového zásahu neúnosně dlouho zotavoval. Životaschopnost určité formy organizace, řízení včetně zajišťování úkolů požární ochrany podmiňuje komplex vzájemně účelně se doplňujících složek v celém hospodářství. Při posuzování zabezpečení požární ochrany „venku“ většinou hlavní roli hrají kritéria jako: prevence, odbornost, pohotovost, efektivnost vynakládaných prostředků (hospodárnost, která však nesmí být na úkor kvality výkonu), garance rychlé a odpovídající pomoci v nouzi. Ne příliš časté změny zákonných základů umožňují dobré ověření zásad daných těmito zákony k plnění povinností v požární ochraně. Poměrně velké pravomoci orgánů požární ochrany pak dávají možnost reagovat pohotově na potřeby oboru.

V našem časopise jste se mohli s některými informacemi o požární ochraně v zahraničí již setkat. Tentokrát se podíváme do Švýcarska a Belgie.

Zabezpečení požární ochrany ve Švýcarsku

Předpokládáme, že čtenáři usnadní orientaci několik základních údajů o této zemi. Švýcarsko se rozkládá na území 41 293 km² a má přibližně 6,8 miliónů obyvatel. Území je rozděleno na 26 kantonů, které tvoří spolkovou republiku. Zajímavým je jistě i údaj o celkové počtu obcí – těch je 3023. (Pokrač. na str. 20) ▶▶

▶▶ Začneme u základů požární ochrany, tj. založení práv a povinností jednotlivých subjektů v námi sledované oblasti. Ze spolkové ústavy přísluší zákonná úprava organizace požární ochrany kantonům. Kantony mají tedy vlastní zákonnou úpravu, obsah jednotlivých dokumentů se však příliš neliší (jak je uváděno v podkladech zpracovaných pro CTIF – Comité technique international de prevention et d'extinction de feu). Úřady kantonů vydávají i další závazné předpisy,

Odpovědnost za požární ochranu v okruhu své působnosti mají obce (města) a pochopitelně podniky; financují požárníky z povolení, nákup a provoz požární techniky, dále instruktory požární ochrany včetně jejich odborného vzdělávání. Obec má povinnost předcházet požárům. Každá obec má svoje požárníky (požární jednotku). Dovoluje-li to právní stav, mohou obce síly sdružit. Ve švýcarských předpisech se požární jednotky rozdělují na sedm kategorií. Každá kategorie je charakterizována určenou funkcí v systému požárních služeb a vybavením, což je přesně předepsáno. Pomoc požárníků je zpravidla bezplatná.

Prevence před požáry a s tím související výchova, technická způsobilost objektů a zařízení souvisí i s úkoly tzv. požární policie. Pro úplnost snad lze dodat, že tato činnost – tedy požární policie – je součástí činnosti správních orgánů. Předcházení požárům však, jako základní úkol požární ochrany, nemůže být záležitostí jedné či dvou složek. Bez příslušného zájmu provozovatelů zařízení, pojišťoven, výrobců protipožárních zařízení včetně signalizačních a také zkušeben a laboratoří v celém spektru zájmu oboru požární ochrana, by úkol zůstal nenaplněn.

Stanovení povinností na úseku požární ochrany má zákonný základ (viz výše). Požární ochrana ve Švýcarsku je, jak sami uvádějí, povinností „každého občana“ a je realizována v miličním systému (tedy obdobně, jak je postaven vztah občana ke službám v armádě). Osoby, které se ale neúčastní zabezpečování požárních služeb, nebo odmítají přispět svým dílem, podléhají povinnosti placení požární daně. Pro ilustraci na úrovni kantonu to představuje asi 50 miliónů franků ročně. Z uvedeného vyplývá, že existuje možnost pracovat v požární službě, chtěli občan svoji povinnost plnit službou. Zůstává nevyřešenou otázkou, zda ženy podřídit placení požární daně, když služby jsou zatím doménou mužů.

V souvislosti s požární ochranou ve Švýcarsku se nelze nezmínit o Švýcarském svazu požárníků (Schweizerischer Feuerverband – dále SFV), který má již 120letou tradici. V SFV se sdružují ti, kteří působí v oboru požární ochrana. Činnost v požární ochraně však není podmíněna členstvím v SFV, členství je dobrovolné. Tento svaz je organizací bez státních subvencí, naopak prostřednictvím svého pojištění přispívá na obnovu požární techniky a výstroje. Činnost SFV charakterizují čtyři komise – technická, pojišťovací, vzdělávací a finanční. Svaz vydává odborný časopis, distribuuje předpisy,

školí instruktory požární ochrany (náklady nese vysílající obec nebo kanton), atd.

Snad ještě něco k zabezpečení požárníků, protože práce v těchto službách je spojena se značným rizikem. Požárníci jsou pojištěni po celou dobu trvání služby. Velká pozornost je věnována i jejich zdravotnímu stavu.

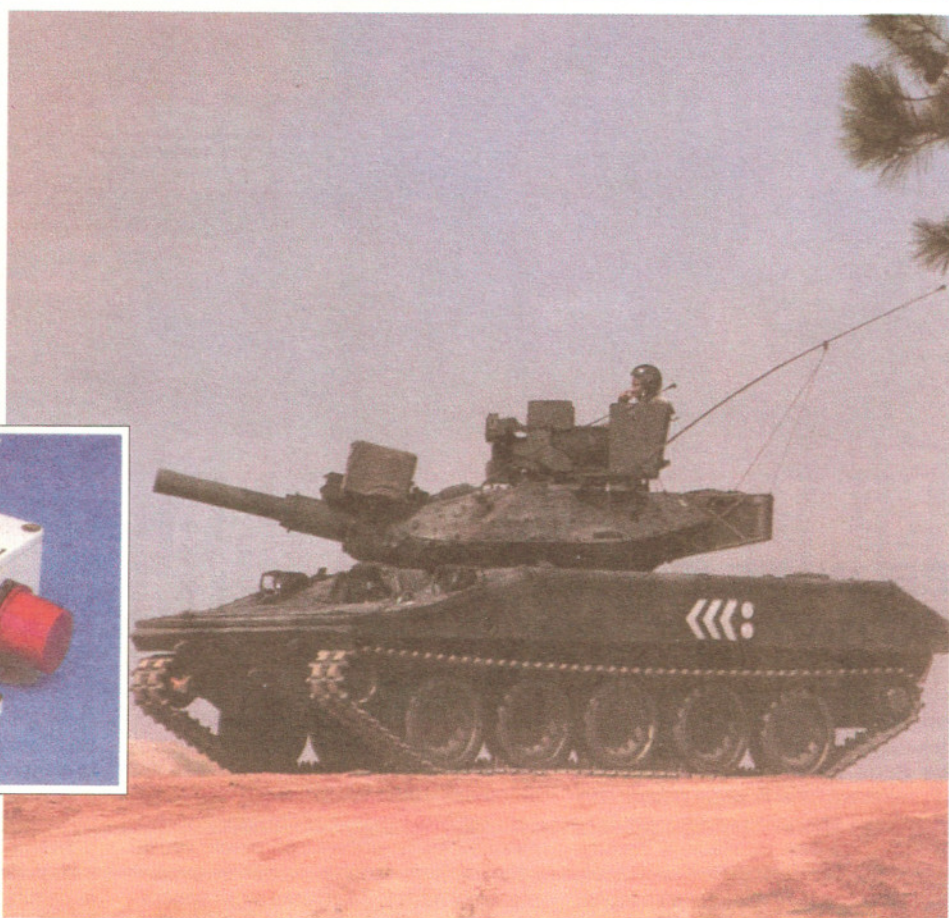
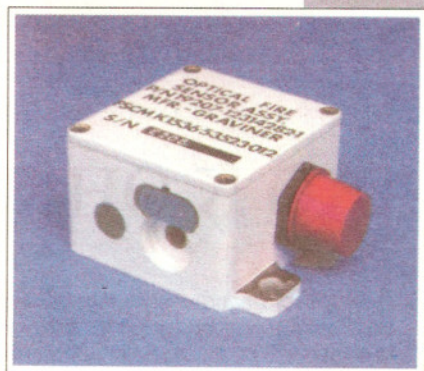
Hovořit o tom, proč uvedený „model“ požárních služeb může fungovat a fungu-

je, je asi zbytečné. Každý článek má určitou funkci k zajištění odborného a pohotového plnění svěřeného úkolu. Nepodstatné nejsou ani podmínky, tj. výstroj a výbroj včetně spojovacích prostředků a aktivita občanů podepřená zákonným založením povinností.

Ing. Bohumila JENERÁLOVÁ
(Pokračování v příštím čísle)

STACIONÁRNÍ HASÍČÍ ZAŘÍZENÍ OD FIRMY DEUGRA SE POUŽÍVÁ VŠUDE TAM, KDE JE TŘEBA SPOLEHLIVĚ CHRÁNIT STROJE A ZAŘÍZENÍ PŘED POŽÁRY. ZAŘÍZENÍ NA SNÍMKU SE POUŽÍVÁ PRO OCHRANU VÝPOČETNÍCH STŘEDISEK.

HASICÍ ZAŘÍZENÍ V BOJOVÝCH VOZIDLECH

DEUGRA

POPIS SYSTÉMU

Hasicí zařízení je u bojových vozidel instalováno na pevném okraji. Hasicí zařízení vznikající požár ve strojovně rozpozná a automaticky uhasí.

Hasicí zařízení je koncipováno tak, aby rozpoznalo a maximální propustností vzduchu uhasilo požár u **běžícího** motoru. Tím je zaručena vysoká pohyblivost vozidla, především v případě obrany.

Hasicí zařízení se skládá ze tří hlavních montážních sestav:

- systém rozeznání požáru
- hasicí systém
- řídicí přístroj

23-1-4/91

PERLINI NEJEN PRO HASIČE

DO DAKARU JAKO K OHNI

Dva roky za sebou – vloni a letos – vyhrály kategorii kamiónů populární africké Rallye Paříž–Dakar italské vozy Perlini 105 F, zajímavě řešené stroje pocházející od nevelkého specializovaného výrobce, jehož sídlem je San Bonifacio u Verony. Jasně červené kamióny Perlini uháněly africkými cestami i necestami jako k ohni a v cíli afrického maratónu dokázaly, že se mohou pochlubit nejen rychlostí, ale i spolehlivostí. Inu – nezapřely to, že vznikly úpravami speciálních kamiónů určených pro hasiče, takže nás zajímají dvojnásob.

Firma Perlini International S. p. A., rodný podnik, který řídí pan Roberto Perlini, produkuje ročně asi tři stovky těžkých sklápěčů určených do nejnáročnějších provozních podmínek na stavbách, v lozech a povrchových dolech, kromě nich však každý rok vyrábí několik desítek hasičských vozidel řady Perlini 105 F (písmeno na konci je zkratkou z anglického Fire – oheň), na něž se podle přání budoucích uživatelů montují nástavby dodávané dalšími specializovanými firmami.

Perlini 105 F v soutěžním i hasičském provedení se může pochlubit hned několika zvláštnostmi: v Evropě jen málo používaným americkým dvoudobým vznětovým motorem V8 značky Detroit Diesel, pohonem a řízením všech čtyř kol a také plynokapalinovým odpružením obou náprav. Kapalínou chlazený přeplňovaný vznětový osmiválec o objemu 12 072 cm³ dává v základním provedení výkon 320 kW, špičkový soutěžní kamión však podle neoficiálních údajů disponoval výkonem nad 370 kW. Pak ovšem není divu, že i při pohotovostní hmotnosti kolem 12 t dosahoval rychlosti až 150 km/h – však už základní hasičská verze jede až 140 km/h.

K velmi dobrým jízdním vlastnostem kamiónů Perlini 105 F přispívá rozhoduj-

cí měrou jejich celkové uspořádání s motorem uloženým těsně za přední nápravou. Požární automobil s pohotovostní hmotností 10,5 t vykazuje příznivé rozložení zatížení přední a zadní nápravy v poměru 52:48 %, přičemž při plném využití užitečné hmotnosti se poměr vyrovnává prakticky na 1:1. Za zmínku stojí i speciální pětadvacetipalcová kola s pneumatikami rozměru 14.00x25 a kotoučové brzdy na všech čtyřech kolech ovládané dvouokružovou soustavou s protiblokovacím zařízením.

Při rozvoru náprav 4270 mm je hasičský Perlini 105 F dlouhý 7,5 m, široký 2,5 m a vysoký 3 m, otočit se dokáže v kruhu o poloměru 7,3 m. Třímístná budka trambusového typu je uložena na pružných úchytech a vybavena řadou bezpečnostních prvků – včetně elektrického vyhřívání čelního okna i vnějších zpětných zrcátek. Prostě – kamión, který musí bezpečně a rychle dojet k cíli za všech okolností.

Jan TUČEK
Foto Perlini

Na pláži v Dakaru Perlini 105 F, vítězný kamión letošní Rallye Paříž–Dakar. (Obrázek u titulku)

Trojice mužů, kteří hasičský kamión proslavili mezi Paříží a Dakarem. Zleva stojí navigátor, francouzský novinář Thierry De Saulieu, italský mechanik Danilo Bottaro a pilot vítězného vozu, Francouz Jacques Houssat.

ČSN 36 1050	2–43. část. Elektrické spotřebiče pre domácnosť. Sušiče bielizne a uterákov. Požiadavky na bezpečnosť a metódy skúšania z 24. 10. 1991 s účinnosťou od 1. 7. 1991 súčasne se ruší ČSN 36 1330 z 18. 8. 1971	Věstník č. 5
ČSN 36 1550	2–14. část. Bezpečnost elektrického ručního náradí. Elektrické ruční hoblíky. Požadavky na bezpečnost a metody zkoušení z 15. 9. 1990 s účinností od 1. 7. 1991	Věstník č. 2
ČSN 36 7000	Výrobky spotřební elektroniky. Bezpečnostní ustanovení. Metody zkoušek z 21. 12. 1988 – změna a) – 5/1991 vyšla tiskem	Věstník č. 5
ČSN 36 9070	Stroje pro zpracování dat. Výpočetní střediska. Technické požadavky. z 21. 4. 1991 – s účinností od 1. 6. 1991 se ruší bez náhrady	Věstník č. 4
OEG 38 0806	Volba silových zařízení v parních elektrárnách a teplárnách podle prostředí z 25. 6. 1966 se ruší bez náhrady s účinností od 1. 1. 1991	Věstník č. 1
ČSN 38 5509	Plynná paliva. Fyzikální konstanty z 10. 4. 1990 s účinností od 1. 5. 1991 súčasne se ruší ČSN 38 5509 z 27. 8. 1962	Věstník č. 3
ČSN 38 9406	Savice 110 z 31. 3. 1976 – s účinností od 1. 6. 1991 se ruší – nyní NK 38/03/90	Věstník č. 4
ČSN 47 0060	Zemědělské stroje a traktory. Všeobecné požadavky na konstrukci z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví při práci z 2. 3. 1982 – změna b) – 5/1991	Věstník č. 5
ČSN 65 1311	Amoniak kvapalný technický z 31. 10. 1984 s účinností od 1. 7. 1991 vyšla tiskem změna a) – 2/1991	Věstník č. 2

Zpracovala ing. Jindřiška TÚMOVA

Jak jsme již uvedli v prvním čísle našeho časopisu, pokračujeme v našich informacích o vyhláškách technických norem vybraných podle potřeb požární ochrany z věstníků FÚNM. Tentokrát jsou to věstníky č. 1 až 6/1991. Současně vám sdělujeme, že dne 19. 3. 1991 byl Federálním shromážděním ČSFR schválen nový zákon o technických normách s účinností ode dne zveřejnění. Předpokládáme jeho účinnost od 15. 5. 1991. Všechny technické normy schválené od 15. 5. 1991 podle dříve platného zákona ÚNM č. 96/1964 Sb., v rozsahu, ve kterém byly jako závazné schváleny, zůstávají závazné do 31. 12. 1992. Po tomto datu, tj. od 1. 1. 1993, přestávají platit všechny ON a státní normy – ČSN budou nadále závazné pouze v rozsahu, který si určí ústřední orgán státní správy podle své kompetence. U norem již vydaných bude tato informace vyhlášena ve Věstníku FÚNM formou změny.

ČSN 06 1401	Lokální spotřebiče na plynná paliva. Základní ustanovení ze 14. 5. 1990 s účinností od 1. 3. 1991 súčasne se ruší ON 06 1401 z 10. 2. 1977	Věstník č. 1
ČSN 06 1412	Lokální spotřebiče na plynná paliva. Topidla ze 14. 5. 1990 s účinností od 1. 3. 1991 súčasne se ruší ON 06 1412 z 10. 2. 1977	Věstník č. 1
ČSN 06 4310	Hořáky na plynná paliva pro průmyslové pece. Řady jmenovitých tepelných výkonů z 26. 10. 1990 s účinností od 1. 7. 1991	Věstník č. 3
ČSN 07 0703	Plynové kotelny. z 23. 7. 1987 – změna b) – 2/1991 s účinností od 1. 4. 1991	Věstník č. 2
ČSN 07 8305	Kovové tlakové nádoby k dopravě plynů Technická pravidla z 13. 1. 1976 – změna e) – 2/1991 s účinností od 1. 3. 1991	Věstník č. 2

ČSN 13 0072	Potrubí. Označování potrubí podle provozní tekutiny z 27. 8. 1990 s účinností od 1. 8. 1991 současně se ruší ČSN 13 0072 z 31. 7. 1968 ČSN 13 0073 z 5. 4. 1961 ČSN 13 0074 z 31. 7. 1968	Věstník č. 6
ČSN 27 0140	1. část. Jeřáby a zdvihadla. Projektování a konstruování. Společná ustanovení z 18. 8. 1986 – změna b) – 5/1991 s účinností od 1. 7. 1991	Věstník č. 5
ČSN 27 0140	3. část. Jeřáby a zdvihadla. Projektování a konstruování. Označování, tabulky, nápisy. z 18. 8. 1986 – změna b) – 5/1991 s účinností od 1. 7. 1991	Věstník č. 5
ČSN 27 0140	5. část. Jeřáby a zdvihadla. Projektování a konstruování. Přístupy a stanoviště obsluhy z 18. 8. 1986 – změna b) – 5/1991 s účinností od 1. 7. 1991	Věstník č. 5
ČSN 33 0160	Elektrotechnické předpisy. Značení svorek elektrických předmětů a vybraných vodičů. Obecná pravidla z 30. 11. 1989 s účinností od 1. 3. 1991 současně se ruší ČSN 33 0160 z 29. 1. 1980	Věstník č. 1
ČSN 33 2420	Elektrotechnické předpisy. Elektrická zařízení v divadlech a jiných objektech pro kulturní účely z 11. 8. 1986 – změna a) – 3/1991 a účinností od 1. 5. 1991	Věstník č. 3
ČSN 33 0370	Nevýbušná elektrická zařízení. Všeobecné technické požadavky. Metody zkoušek z 12. 8. 1983 – změna c) – 2/1991	Věstník č. 2
ČSN 33 1500	Elektrotechnické předpisy. Revize elektrických zařízení z 16. 6. 1990 s účinností od 1. 6. 1991 Současně se ruší	Věstník č. 3

ČSN 34 3800 z 28. 1. 1967
ČSN 34 3801 z 3. 1. 1961
ČSN 34 3810 z 11. 1. 1961

ČSN 33 2031	Ověřování a provoz technologických zařízení a letadel s ohledem na nebezpečné účinky statické elektřiny z 10. 8. 1987 – změna a) – 5/1991 vyšla tiskem	Věstník č. 5
ČSN 33 2033	Označování materiálů a výrobků s ověřenými elektrostatickými vlastnostmi z 29. 8. 1990 s účinností od 1. 8. 1991	Věstník č. 6
ČSN 34 2305	Elektrostatické předpisy ČSN. Předpisy pro elektrická sdělovací zařízení v bytových domech z 29. 12. 1971 – změna d) – 5/1991 vyšla tiskem	Věstník č. 5
ČSN 34 3101	Elektrotechnické předpisy. Bezpečnostné požiadavky pre obsluhu a prácu na elektrických vedeniach z 2. 2. 1987 – změna a) – 5/1991	Věstník č. 5
ČSN 36 1050	1. část. Elektrické spotřebiče pro domácnost a podobné účely. Všeobecné technické požadavky na bezpečnost a metody zkoušení z 26. 11. 1991 s účinností od 1. 10. 1991 současně se ruší ČSN 36 1050 1. část z 15. 7. 1988	Věstník č. 4
ČSN 36 1050	2–2. část. Elektrické spotřebiče pro domácnost. Vysavače prachu a úklidové spotřebiče vysávající vodu. Technické požadavky na bezpečnost a metody zkoušení z 26. 11. 1991 s účinností od 1. 10. 1991 současně se ruší ČSN 36 1160 z 24. 10. 1980	Věstník č. 4
ČSN 36 1050	2–32. část. Elektrické spotřebiče pro domácnost. Masážní spotřebiče. Technické požadavky na bezpečnost a metody zkoušení z 24. 8. 1990 s účinností od 1. 7. 1991	Věstník č. 2

JAK SE VZDĚLÁVAJÍ PROFESIONÁLNÍ HASIČI - ZÁCHRANÁŘI V GRENOBLU?

Při studiu francouzského systému vzdělávání jsem dospěl k závěru, že splňuje velmi dobře všechny na něj kladebné požadavky. Pokusím se toto demonstrovat na příkladu profesionální jednotky hasičů-záchranářů v Grenoblu.

Odborná příprava hasičů je závislá především na pokladně daného města. V rozpočtu města je právě položka určená pouze na školení a vzdělávání, ale i praktický výcvik hasičů. Rozpočet na požární ochranu je docela v jiné položce. Plán školení hasičů je součástí školení všech pracovníků radnice, kterých je pouze v Grenoblu přes 3500. Na rozdíl od ČSFR jsou ve Francii zaměstnanci radnice nejen úředníci, ale i pracovníci všech komunálních služeb včetně řidičů městské dopravy, zaměstnanců různých servisů a služeb. Není proto divu, že je plán školení sestavován oddělením mezilidských vztahů radnice pomocí počítače, který sám navrhuje typ školení a předpokládané finanční náklady.

Vzdělávání hasičů probíhá v několika etapách. V první fázi všichni zájemci o zvyšování kvalifikace, doplnění odbornosti nebo vykonání stáže vyplňují žádost. Oddělení školení a výcviku útvaru shromažďuje žádosti a připravuje seznam uchazečů pro štáb náčelníka, který rozhoduje podle následujících momentů:

- potřeby útvaru vyškolit hasiče v určité odbornosti,
- profil uchazeče,
- možnosti uvolnění uchazeče ze služby po dobu školení, stáže... (některé kurzy trvají až šest měsíců)
- finanční možnosti
- počet volných míst v příslušných kurzech.

Ve třetí etapě jsou požadavky hasičů předloženy radnici, která je zpravidla akceptuje. V mimořádných případech primátor může pomoci zvláštním rozpočtem.

O velmi dobré úrovni hasičů-záchranářů v Grenoblu svědčí počet důstojníků, kteří mají státní osvědčení, a poddůstojníků majících certifikát instruktora v různých

odbornostech. Prvořadým zájmem každé jednotky je vychovat si instruktory, jelikož jejich činnost přináší konkrétní finanční i časový efekt, avšak zkoušky jsou poměrně náročné a z velké části zaměřené na praktické dovednosti.

Za zmínku stojí skutečnost, že již v základních zásadách kursů na úrovni departementu i kursů, které jsou zajišťovány vysokou školou požární ochrany u Paříže, je uvedeno, že kurs může ukončit jen např. 30 posluchačů, i když přihlášených bylo 120 a přijatých 60. Tímto se dociluje, že do kursu se přihlašují jen zájemci vědomi si toho, že i po náročných přijímacích zkouškách musí se probojovat během studia do té poloviny uchazečů, které obdrží příslušný certifikát. Po dobu studia hasiči pobírají normální plat a zaměstnavatel hradí i výlohy související s cestovným, ubytováním apod. V zájmu každé jednotky je, aby měla mezi svými důstojníky minimálně po jednom specialistovi z každé oblasti, který je nositelem nejvyššího státního diplomu. Ten pak řídí nákup techniky, školení a výcvik i zásahy jednotky v případě, že se jedná o „jeho“ obor. Je zajímavé, že se i absolventi vysokých škol zaměřených svou specializací na bezpečnost průmyslu a požární ochranu musí zúčastnit náročných specializačních kursů a školení, bez nichž není možný postup do vyšší funkce, nebo povýšení do některých hodností.

S otázkami odborností úzce souvisí i fyzická zdatnost a trénovanost hasičů-záchranářů. Testování fyzické zdatnosti procházejí všichni příslušníci bez rozdílu věku a funkce jednou ročně. Nesplnění podmínek testu je považováno za nesplnění základního předpokladu pro setrvávání u útvaru a při opakovaném neúspěchu při testu může být důvodem k přeražení mezi zaměstnanci radnice, kteří toto náročné kritérium splňovat nemusí, například řidič městské dopravy apod. Používá se jednoduchý test, který si může kontrolně provést každý příslušník bez zvláštního technického vybavení. Skládá se z testu robustnosti, testu kapacity plic

a testu trénovanosti. V Grenoblu požárník nesmí mít výšku menší než 160 cm a z žádného testu nesmí mít známku horší než 3. Průměrná hodnota známek testů nesmí být nižší než 4.

Poměrně náročné požadavky na fyzickou zdatnost uplatňované od přijetí do jednotky až po odchod do důchodu, které jsou důsledně považovány za základní podmínku výkonu práce, napomáhají při přirozeném výběru lidí, kteří ke sportu a fyzické kultuře mají kladný vztah. V denním řádu pro sport je denně vyčleněna jedna hodina. Podle osobního pozorování musím potvrdit, že tělocvik absolvují i ti, kteří u nás zpravidla bývají velmi „zaneprázdnění“ a cvičit prostě nechodí.

Téma vzdělávání nemohu považovat za uzavřené, aniž se zmíním o hodnotách a podmínkách jmenování a povyšování. Tento systém obsahuje v sobě několik velmi zajímavých psychologických, organizačně-technických a motivačních momentů.

Obdobně jako v ČSFR každá funkce v jednotce má předepsanou maximální hodnotu. Na rozdíl od nás však jmenování a povyšování do hodnosti probíhá automaticky po odsloužení stanovených let jen u povýšených do hodnosti starší desátník, praporčík, poručík a major. U všech ostatních hodností je nutno absolvovat náročný konkurs, zkoušky (podle hodnostního stupně buď v jednotce, nebo v regionální škole, či na vysoké škole požární ochrany). Maximální počty příslušníků v jednotlivých hodnostech i skupinách hodností stanoví velmi podrobně předpis ministerstva vnitra v závislosti na typu a velikosti jednotky. Tato kritéria spolehlivě „prosívají“ zájemce, kteří by chtěli bez námahy získat vyšší hodnost, a velmi kladně se odrážejí v kvalitě důstojnického sboru, poddůstojníků i požárníků.

Požární služba města Grenoblu zahrnuje 12 důstojníků, 38 poddůstojníků a 80 požárníků. V zaměstnaneckém poměru je i sedm civilistů. Na doplnění bych chtěl dodat, že město má v současné době asi 167 000 obyvatel.

VPO

NABÍDKA ZBOŽÍ VÝZBROJNY POŽÁRNÍ OCHRANY

Doprodej zásob – dovoz roku 1990 za **nezvýšené ceny!**

- hasicí přístroje práškové PG 2 Hi
- hasicí přístroje halonové CB 0,4 L
- hasicí přístroje halonové CB 0,8 L
- motorové stříkačky TS3
- hasicí přístroj pojízdný práškový P 60 HK
- příměšovač 1,5
- hadice D-B1 k SBA 4,5
- hasicí přístroj sněhový CO₂ 20 HK
- siréna nástřešň elektrická DS 977
- sklápovací žebříky
- požární přívěs TSA 8 se stříkačkou TS8
- agregát k odsavači kouře VTA 60 (motor + ventilátor)
- hadicový přívěs STA
- protipožární nástříkové hmoty Polystop, Polyplast
- proudnice otočná WR 305/5

Další nabídka z tuzemské výroby, taktéž za **ceny roku 1990**

- agregát na lehkou pěnu Turbon (sleva)
- náhradní díly pro agregát Turbon: startovací pružina, otáčkoměr, tachogenerátorek, buben startovadla, manometr, šňůra startovadla
- přívěsná osvětlovací stanice POS 3
- vysoušecí zařízení Remus
- jedno a dvouhákový celokovový žebřík

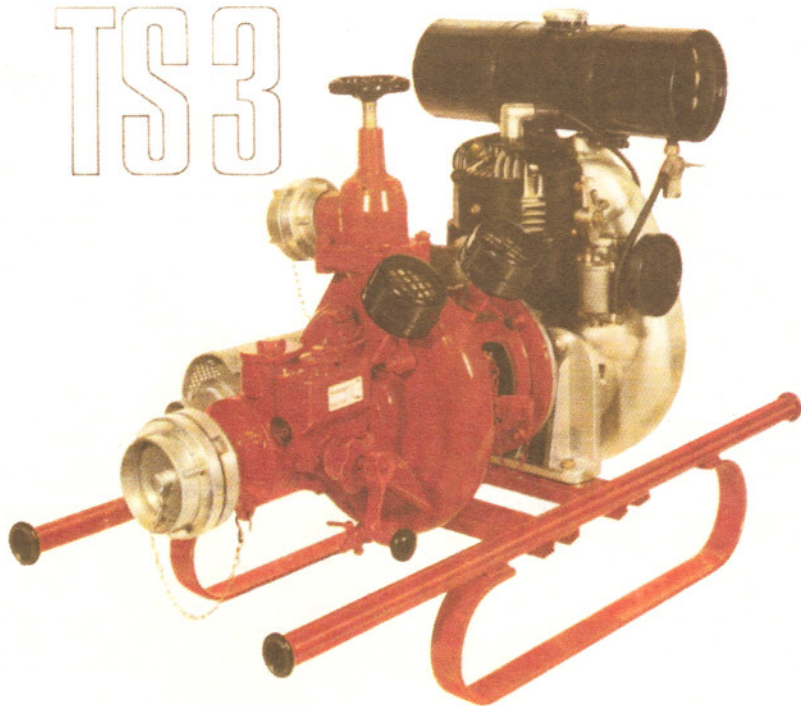
- pracovní stejnokroje
- slavnostní stejnokroje
- zimní pracovní oděv z Kordu
- cvičné stejnokroje z maskáčoviny
- vyprošťovací nástroj VRVN 1
- cvičné hadice 52
- centrální hydrantové skříně
- nabíječ NAB 10
- příslušenství k záchranné vestě
- páčidlo hákové
- smaltované tabulky
- dřevorubecká lopatka
- hasicí příkrývky s kapsami
- baret černý pro chlapce
- ušanka kožešinová
- kalhoty s náprsenkou pro mládež
- hřebenová páčící tyč
- ponožky krepilonové Geral

Možnost nakoupit toto zboží je ve všech střediscích výzbrojny PO v celé ČSFR, informace podá ing. Růžena Vítková, VPO, Ohradní 26, 145 13 Praha 4-Michle, telefon 42 43 71-4, a pracovníci všech středisek VPO: tř. Míru, 370 10 České Budějovice, tel. 038/261 93 ved., 388 64 odbyt pí. Měšťanová; Zábělská 3, 312 11 Plzeň-Doubavka, tel. 019/635 80 p. Kříž; Plynárenská 225, 400 10 Ústí nad Labem-Všebořice, tel. 047/647 89 ved., 622 05 odbyt p. Brožek; Zemědělská 909, 500 03 Hradec Králové, tel. 049/454 39 ved., 440 31-2 odbyt p. Richter; Kširova 45, 619 00 Brno-Horní Heršpice, tel. 05/33 31 08, 33 31 09 ing. Ševčík; Pekař-

ská 148, 747 05 Opava-Kateřinky, tel. 0653/21 44 24 ved., 21 21 96 odbyt ing. Kamrádek; Pekařská 21, 772 00 Olomouc, tel. 068/281 35 ved. p. Skácelík; Štefana Majora 7, 917 00 Trnava, tel. 0805/218 92 ved., 221 15 odbyt ing. Dobrovodský; Volgogradská 4, 036 08 Martin-Priekopa, tel. 0842/83 21 35 ved., 864 81 odbyt p. Čierny; Hviezdoslavova 22, 080 01 Prešov, tel. 091/323 65 ing. Blichár; V záhumenní 334, 764 29 Zlín-Louky, tel. 067/319 68 odbyt, 314 72 ved. p. Paarová.

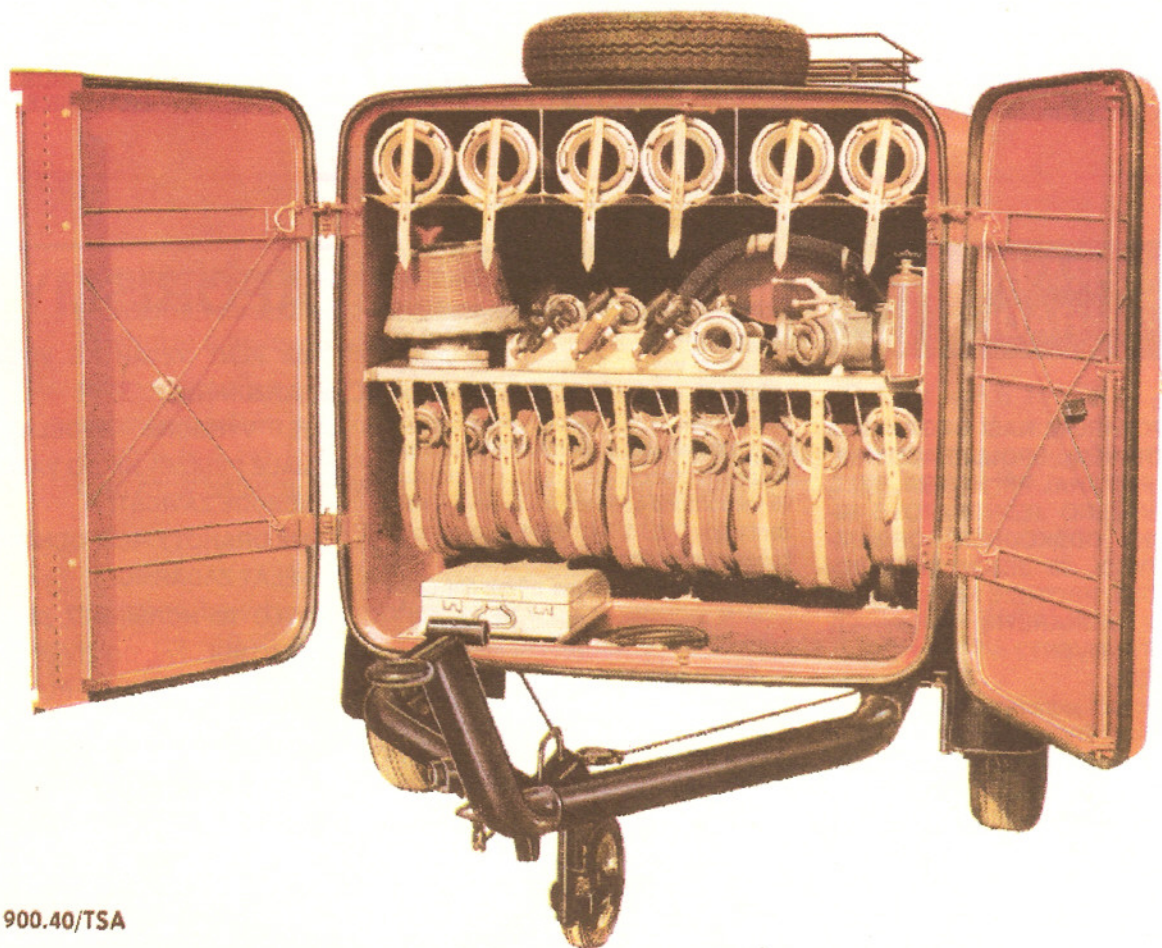
25-1-3/91

TS3

Motorová stříkačka TS3

Požární přívěs TSA8 se stříkačkou TS8

HL 900.40/TSA

AIDS HROZÍ

OCHRANA PROTI PŘENOSNÝM NEMOCEM PŘI VÝKONU SLUŽBY SE ZVLÁŠTNÍM ZŘE-TELEM NA ONEMOCNĚNÍ AIDS

Přenosné (infekční) nemoci jsou vyvolány živými mikroorganismy nebo jedy (toxiny), které produkují. Tím se infekční nemoci výrazně liší od ostatních nemocí, kde v úloze vzniku působí neživé vlivy. Původcem nákaz člověka mohou být viry, chlamydie, rickettsie, mykoplazmata, bakterie, plísňe, prvoci a zvířecí paraziti. Zdrojem infekce může být člověk nebo

zvíře. Zdroj vylučuje choroboplodné zárodky buď v souvislosti s vlastním onemocněním nebo je bezpříznakovým nosičem. Nosičství může být dočasné nebo trvalé. Nákaza se šíří od zdroje různými cestami. Hlavní cesty přenosu jsou vzdušná, dále v souvislosti s přijímáním vody, potravin a přímým dotykem. Někdy může být cesta přenosu nepřímá, kontaminovanými předměty, vodou, půdou, prachem, jestliže je mikroorganismus dostatečně odolný, aby vydržel nepříznivé vlivy okolního prostředí. Některé infekce přenášejí živé organismy, např. hmyz. Vstupní branou infekce je nejčastěji sliznice dýchacích cest, sliznice zažívacího ústrojí a porušená kůže. Méně často bývá vstupní branou sliznice pohlavních orgánů nebo oční spojivka.

Mezi infekční virová onemocnění přenášená přímým dotykem (resp. nepřímou kontaminovanými předměty) a kdy vstupní branou infekce je poškozená kůže nebo sliznice, patří syndrom získaného selhání imunity (AIDS) a virový zánět typu B. Dále se budeme zabývat především onemocněním AIDS. Zdrojem nákazy je nemocný člověk s charakteristickými nebo necharakteristickými příznaky, nebo nosič virů bez příznaku nemoci.

Nákaza se přenáší lidskou krví, spermatem a poševním sekretem. K přenosu dochází při použití injekčních stříkaček a jehel kontaminovaných krví infikovaných osob, při pohlavním styku s poškozením sliznice, kontaminovanými předměty nebo kontaminací kožních či slizničních poranění, krví infikované osoby. K tomuto způsobu přenosu může dojít např. při vyprošťování poraněných a zakrvácených osob při autonehodách, kdy si zachránce současně způsobí poranění kůže a dojde ke kontaktu s krví vyprošťovaného (který je zdrojem nákazy) nebo s krví potřísněnými předměty. Vyjimečně se nákaza může přenášet při nedodržo-

vání základních pravidel hygieny, péče o pleť nebo např. při vzájemném půjčování holicích strojků. Nákaza se přenáší vzduchem, vodou, potravinami, společenským a pracovním stykem, při stolování a soužití v domácnosti a kolektivu, hmyzem (komáry, mouchami, klíšťaty), předměty denní potřeby (přibory, nádobím.)

K zajištění ochrany zdraví příslušníků požární ochrany stačí v prevenci před uvedenou nákazou plně dodržovat následující zásady. Především zákaz jídla, pití a kouření při zásazích a v situacích, kde se přichází do styku s lidskou krví a sekrety (dále jen biologický materiál), nebo předměty znečištěnými biologickým materiálem. Při manipulaci s biologickým materiálem nebo předměty jím znečištěnými je nutno používat vhodné osobní ochranné pracovní prostředky (ochranný oděv, rukavice). Nedílnou součástí preventivních opatření je následná desinfekce nebo případná likvidace osobních ochranných pracovních prostředků a předmětů znečištěných biologickým materiálem, aby nedošlo k možnému přenosu nákazy. Dojde-li k poranění a znečištění rány krví, nechá se rána pět minut krváčet, pak se asi deset minut důkladně vymývá mýdlem a desinfikuje 0,2 procentním Persterilem, případ se eviduje a hlásí příslušnému orgánu hygienické služby k zajištění protiepidemických opatření.

V současné době je nejvýznamnějším opatřením v prevenci AIDS všude na světě zdravotní výchova. Má za úkol poskytnout všem občanům dostatek informací o předcházení AIDS a upozorňovat na okolnosti, při kterých dochází k přenosu této nákazy.

Závěrem nutno zdůraznit, že dodržování těchto základních bezpečnostních opatření prakticky vylučuje možnost přenosu a vzniku onemocnění AIDS.

MUDr. Jiří STIEBER

PRÁVNÍK RADÍ

DOTAZ:

PŘI POŽÁRU V NAŠÍ ORGANIZACI BYL ZRANĚN SPOLUPRACOVNÍK, KTERÝ POMÁHAL PŘI HAŠENÍ. BYLO MU NAVRŽENO JEDNORÁZOVÉ MIMOŘÁDNÉ ODŠKODNĚNÍ. ORGANIZACE TVRDÍ, ŽE JEJ NEMŮŽE POSKYTNOUT, PROTOŽE NEJSOU STANOVENY KONKRÉTNÍ PODMÍNKY. JSOU STANOVENY?

ODPOVĚĎ:

Poskytování jednorázového mimořádného odškodnění je především upraveno § 81 zákona ČNR č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, kde se mimo jiné stanoví: „Jednorázové mimořádné odškodnění pracovníkům závodního požárního útvaru, členům dobrovolného závodního požárního sboru, jakož i jiným pracovníkům organizace a pozůstalým po nich, poskytuje organizace, pokud ke škodě na zdra-

ví došlo v souvislosti s činností jednotek požární ochrany v objektech vlastní organizace. V ostatních případech poskytuje jednorázové mimořádné odškodnění ministerstvo vnitra.“ Podmínky, ve kterých případech a v jakém rozsahu náleží poškozenému a pozůstalým po poškozeném, kromě nároků podle předpisů o odškodnění pracovních úrazů, i jednorázové mimořádné odškodnění upravuje nařízení vlády ČSR č. 34/1986 Sb., o jednorázovém mimořádném odškodňování osob za poškození na zdraví při plnění úkolů požární ochrany.

Při aplikaci tohoto nařízení vlády je nutno pojem „občan“ uvedený v § 1 odst. 1 písm. b, chápat současně i jako pojem pracovník ve smyslu výše citovaného odst. 3 § 81 z. č. 133/1985 Sb., a pouze zkoumat, zda jsou splněny podmínky zde uvedené. Jednou z těchto podmínek je, že občan (pracovník) utrpěl poškození na zdraví, jehož následkem se stal osobou se změněnou pracovní schopností nebo částečně invalidním nebo invalidním.

Kpt. PO JUDr. Jiří SMERDUL

AFORISMY

MÁ PLNÝ VZTAH KE VŠEMU PRÁZDNÉMU.

JE VÝHODNÉ VYDĚLÁVAT MALÉ PENÍZE - NIKDO VÁM NEBUDE ZÁVIDĚT.

ANI DRAHOTY NENÍ OCHOTEN DĚLAT ZADARMO.

BYLO TO HORŠÍ, NEŽ KDYBY SE UTNUL. ŤAL DO ŽIVÉHO.

NEJLÉPE VYVINUTÝ PUD SEBEZÁCHOVY MAJÍ BYROKRATI.

KOLEM VĚCI CHODIL TAK OPATRNĚ, ŽE NEBYLO ANI POZNAT, ČEMU SE CHCE VYHNOUT.

Dr. Roman KOZEL

TESLA PŘELOUČ

v samostatné divizi TEPO - STOP

zahajuje

ve spolupráci s Výzbrojnou požární ochrany Praha
a Českou státní pojišťovnou
výrobu

PŘENOSNÝCH HASICÍCH PŘÍSTROJŮ

těchto typů:

PŘENOSNÝ VODNÍ HASICÍ PŘÍSTROJ s označením V 8 Pa je naplněn vodou s přísadou mrazuvzdorné látky o objemu 7,5 l.

Přístroj je s tlakovou patronou, použitím na hašení požárů látek požární třídy A.

PŘENOSNÝ PRÁŠKOVÝ HASICÍ PŘÍSTROJ s označením P 6 Pa a P 6 Tlm je naplněn hasicím práškem o hmotnosti hasiva 6 kg.

Přístroj P 6 Pa je s tlakovou patronou a přístroj P 6 Tlm je natlakován výtlačným prostředkem. Přístroje jsou použitelné na hašení požárů třídy A, B, C.

*

Uvedené typy hasicích přístrojů pracují v teplotním funkčním rozsahu teplot od 20 °C do +40 °C a jejich schválení projde autorizovanou státní zkušebnou.

*

Uvedené typy hasicích přístrojů si můžete za výhodné ceny objednat na adrese:
VPO Ohradní 26, 145 13 Praha 4, fax 42 55 07, informace podá ing. Růžena Vítková, tel. 42 43 71 až 4

TEPO – STOP TESLA Přelouč, Jaselská 593, 535 15 Přelouč, tel. 26 41, klapka 230, fax: 42-457-29 44

27-1-3/91

ARMIN ZAMĚSTNÁVÁ HAMBURSKÉ POŽÁRNÍKY

Postrachem hamburských požárníků se stal Armin, muž, který s oblibou šplhá po střechách, jeřábech, pomnících a zřejmě bez úmyslu spáchat sebevraždu vyvolává pozornost veřejnosti a již 30krát způsobil nasazení požárníků. Jeho „kariéra“ začala před osmi lety. Večer volal redaktorům jednoho časopisu v Hamburku a vyzval je, aby poslali fotografie k hlavnímu nádraží, kde se hodlá vyšplhat na střechu. Žádal však, aby nebyla volána policie. Redaktor přesto policii vyznamenal a Armin, který viděl z telefonní budky přijíždět hlídkový vůz, si sedl do metra a odjel o stanici dále, kde se vyšplhal na vlnkový stožár a zde se nechal fotografovat. Později sešplhal zase dolů. Armin je pro požárníky problémem, kde nelze využít běžné taktiky pro jeho záchranu.

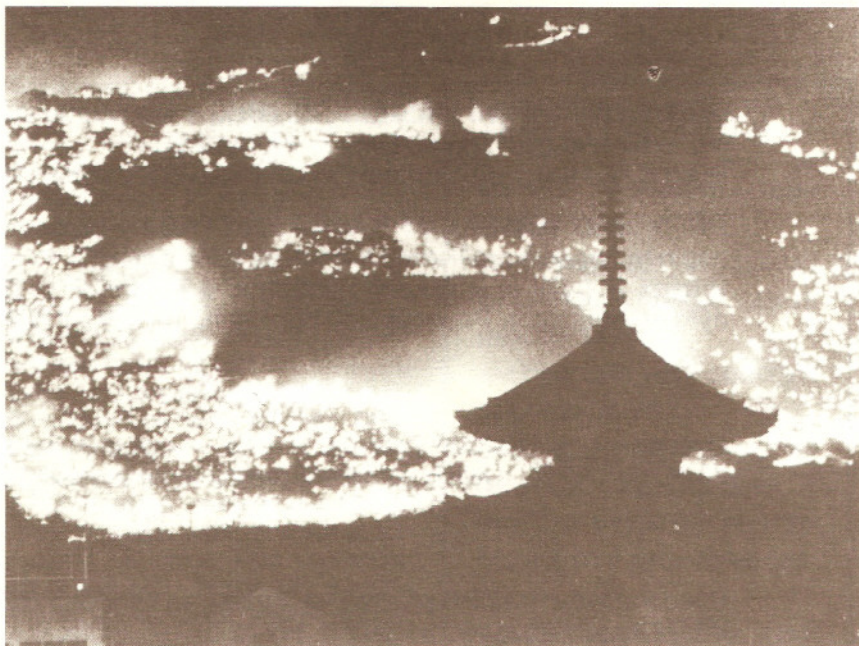
Armin je však mezi lezci výjimkou. V SRN si sáhne na život ročně 13 000 lidí. Z toho 700 osob vykoná sebevraždu pádem ze střech, věží a mostů. V žádné statistice nenajdeme, kolik z nich zachránil hasiči. Mluvíci hasičů z Hamburku se domnívá, že nejsou vlastně pro tyto případy řádně vyškolení, zejména psychologicky. Vždy se však najde nějaký kolega, který je schopen v takových okamžicích nalézt kontakt se zoufalým kandidátem na sebevraždu. Tyto kontakty jsou většinou úspěšné. Lidský přístup je důležitější než vědec, který pátrá po příčinách, medituje nad koncepcí terapie a pak se přesto neodvážá vyslovit banální, ale účinnou větu „Pojď, půjdeme na pivo“. Zřetelná a jasná formulace, jakou jsou hasiči zvyklí používat, se zdá tím správným tónem pro navázání lidského kontaktu s kandidátem sebevraždy. Jakmile se již podaří rozhovor navázat, je většinou nebezpečí zažehnáno.. Ve skutečnosti již deset let před očima požárníků nikdo do hloubky neskočil. V jednom případě skočil v noci muž v koupacím plášti z římsy ve 2. poschodí do plachty, která byla rozprostřena jenom s potížemi kvůli parkujícím autům. Muž skočil vedle a těžce se zranil. Akce hasičů jsou z části i riskantní. V jednom případě skočil sebevrah na příslušníka záchranné skupiny a zlomil mu nohu.

Naštěstí se podaří většinu kandidátů dříve či později dopravit do bezpečí. Například jeden muž se vyšplhal na stavební jeřáb, aby se mohl podívat do okna, zda jeho milá má u sebe jiného muže. Když ho zde skutečně spatřil, nechtěl již dále žít. Hasiči jej po dvou hodinách přesvědčili, že jedno studené pivo je lepší než ztracená nevěsta a muž zase sešplhal na zem. Jindy chtěl 19letý muž seskočit v přístavu ze 60 metrů vysokého mostu. Váhal čtyři hodiny, než ho hasiči přemluvili, aby šel dále. Jeden pomatenec prováděl na špič-

ce 60 metrů vysokého nemocničního komínu odvážné cviky, než se vrátil zase dolů. Jeho přítelkyně, pro kterou se chtěl zbavit života, se tím však nedala obměkčit. Připomíná se také Polák, který se zavěsil na fasádě výškového domu, protože měl být vypovězen ze země. Po několika hodinách se nechal pozvat jedním hasičem na kávu a zde se přiznal, že vlastně tak velké riziko nepodstoupil, protože je artistou na trapezi. To je také realita. Ne všichni, kteří se vyšplhají na střechy a jeřáby, chtějí skutečně zemřít. Někteří se rádi ukazují jako v nějaké show, jiní tímto chtějí protestovat. Jeden z takových se dostal na střechu hlavního nádraží a zde křičel, že chce kávu. Když mu ji hasiči přinesli, stěžoval si, že nedostal kostkový cukr. Prosím, i ten mu hasiči opatřili. Jindy jeden propuštěný vězeň protestoval podobným způsobem, že mu byrokrati nevyplatili včas finanční náhradu. Po této střechní produkci si pak pokladníci pospíšili. Na jednom výškovém domě právě strhl hasič kandidáta smrti z okraje střechy před tím, než mohl skočit. Byl však náhle napaden bratrem sebevraha, poněvadž tento se domníval, že jeho bratr má právo sedět na kraji střechy. Pak se zde na střeše odehrál zápas na život a na smrt, který měl zakončení u soudu. Ukázalo se, že útočník byl opilý.

Psychologové a psychiatři pátrali po motivech sebevrahy a zjistili, že u mužů je ve škále motivů nedostatek peněz na prvním místě. U mužů, kteří chtějí sebevraždu spáchat, ale nakonec si to rozmyslí, jde většinou o problémy milostné a oni chtějí svým pokusem upozornit na své duševní trápení. Bylo tomu také tak zpočátku u Armina. Po svém prvním šplhačském dobrodružství vyprávěl, že měl známost s dívkou, jež byla členkou Svědků Jehovových, kteří mají zakázaný sex před vstupem do manželství – a to ho poprvé dohnalo do výšek. Na nervové klinice se pak seznámil s Carmen, ale protože u ní nenašel porozumění, vykřikoval své city k ní opakovaně z korun stromů, jeřábů a z radnice. Připouští sám, že svoje činy provádí, aby se zbavil frustrace. Je však příliš nemocný, aby byl postaven před soud, na nervovou kliniku není zase dost šilený. Poplatky za 30 nasazení hasičů dosud nezaplatil. Někdy, když zásah technikou není možný, ho prostě hasiči nechají sedět na stromě, až sleze sám. Armin stárne, někdy je také dost opilý. Až dosud se vždy podařilo ho přemluvit, aby slezl, hasiči vždycky splní jeho přání, kterým to podmiňuje. Zatímco čtete tento článek, možná, že už zase sedí někde ve výšce a hrozí, že skočí.

Podle zahraničních materiálů zpracoval Antonín SOCHA

V japonské prefektuře Nara se každoročně vypaluje pod dohledem hasičů suchá tráva. Na hoře Wakusa bylo letos vypáleno přes 33 ha. Fascinující podívané (na snímku) přihlíželo na 130 000 lidí, což je prý o 20 000 více než loni. Vypalování trávy se tu datuje od roku 1760, kdy tu byla tráva zapálena poprvé, aby se tak pomohl vyřešit územní spor mezi dvěma kláštery. Prostě, jiná země, jiné předpisy.

Foto ČTK – Kjóđó

DOBROU NOC

Do pološera místnosti se vedrala červená stropní světlá. Z reproduktorů se ozývá známý hlas: „Pozor, pozor, požár bytu ve třetím poschodí, Květná ulice číslo dvacet čtyři.“ Až potud obvyklé vyhlášení poplachu pro jednotku požární ochrany. Obvyklý noční výjezd, kdy sto dvacet sekund pro oblečení blůzy, sjetí po skluzu do garáže, nasednutí do vozidla a výjezd ze stanice je až příliš mnoho času. Ale doplňující hlášení vše ještě zrychluje. „Z okna bytu volají o pomoc děti.“ Velitel směny se rozhoduje okamžitě. Posiluje výjezdovou jednotku. Operační důstojník informuje službu rychlé zdravotní pomoci. Červená auta, jedno po druhém, mizí v noční tmě. Na druhém konci města nasedá do vozu lékař, aby se vydal ke stejnému místu určení. Cesta k požáru se všem zdá nekonečná, i když půlnoční provoz umožňuje rychlejší jízdu. Na nároží již někdo mává baterkou. Pro velitele zásahu je vždy výhodou, když je na místě někdo, kdo upřesní informace o tom, co se děje. Ale to už ostatní plní pokyny veliteli družstev. Není to poprvé, co si nasazují dýchací přístroje a pouze po hmatu se prodírají hustým dýmem blíž a blíž k místu, kde

jsou snad ještě žijící lidé, čekající na svou záchranu. Není to poprvé a není to naposledy. To už je osud.

Tentokrát se šťastným koncem a vlastně i díky osmiletému Jirkovi, který teď zabalen v dece sedí u sousedů, popíjí čaj a vypráví, zatímco sousedka konejší jeho pětiletou sestru Janu: „Probudilo mě škrábání v krku a kašláni Janiny. Moc sem se lekl, když sem viděl žlutohnědé plamínky na zácloně. Poskakovaly, syčely a prskaly. Ale pak sem dostal větší strach o Janu, protože ona spí blíž k oknu. Proto sem ji vytáhl do kuchyně a zavřel všechny dveře, aby k nám ty ošklivé plameny tak rychle nemohly. Ale pak už nešlo jít jinak. Tak sme volali z okna o pomoc. Jinak sem se skoro vůbec nebál. Vlastně trochu moc sem se lekl tady těch pánů v tom modrém oblečení, protože měli zelené škrabošky a moc to funělo.“

Jirka zasluhuje tu největší jedničku. Horší je to s mámou, která když odcházela na večírek absolventů, přikryla svítilku lampičku ubrouskem a popřála dětem dobrou noc. A jestli bude Jirkův táta, až se vrátí z montáže, známkovat nebo soudit? To se můžeme již jen domýšlet.

JUS

KŘÍŽOVKA

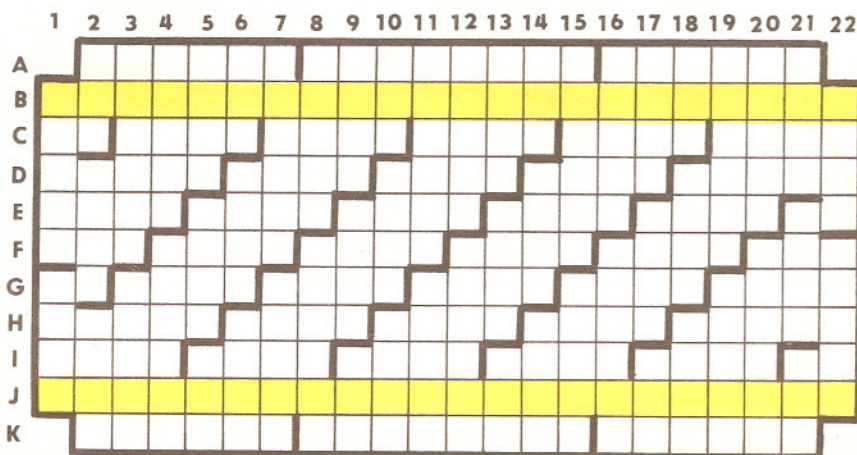
Vodorovně: A. Turecké město, ryba tropických moří z řádu cípalů, obecně uznávaný umělec.–B. První část tajemky.–C. Označení afghánských letadel, knír, kolejový dopravní prostředek, pojmenování psa, technika hlubotisku, pěť tuctů.–D. Prvek příbuzný síře (Te), nedodělek, jednotka standardního penicillinu, písmovka, křičet.–E. Druh pásovce, dřevina kalaba, nečistota, rybářská potřeba, náspy, SPZ okresu Písek.–F. Parkový strom, část končetiny, květenství obilovin, sčítací znaménko, zpívání, alkohol.–G. Starší sportovní zkratka, náhle zaplanuvší hvězda, druh monopolistického sdružení, styl, rozměr, přístavní hráz.–H. Období lidského života, revolver, jugoslávské lázeňské město, strunný nástroj, mužské jméno.–I. Fulnecký podnik, místří popravčí, terpenická látka, riziko, dvih, zkratka miliampéru.–J. Druhá část tajemky.–K. Latin, uznávaný vliv, černošský buben.

Svisle: 1. Lapat, vřeckatá houba.–2. Papoušek, literát, minulého roku.–3. Přesně, téma.–4. Samec divokého pra-

sete, forma.–5. Asijský veletok, řadová číslovka (mn. č.), sloní zub.–6. Věc (z lat.), ranní vláha, Krokova dcera.–7. Předvánoční období, říčka.–8. Lehké jihoamerické dřevo, pták z řádu bahňáků.–9. Mongolský rolník, ohrada, citoslovce rezignovaného souhlasu.–10. Povyk, pohoří mezi Evropou a Asií, obyvatel Velké Británie.–11. Sladký jižní plod, část věty.–12. Číše, volná příroda.–13. Zhotovit šitím, ovoce, anglická zkratka výškového indikátoru (range height Indicator).–14. Poděkování, plocha omezená kružnicí, francouzský fyzik a matematik 19. století.–15. Potlesk, škraboška.–16. Křtiny, hvízdání.–17. Slovanský strom, ženské jméno, citoslovce pochopení.–18. Francouzsky „umění“, obvazivo, mimo.–19. Draví ptáci, zbytek po destilaci ropy.–20. Modly, barokní chrámová stavba.–21. Roztok organických solv, přítčinnost, klam.–22. Koncovka sloves, bujaré zvolání (!).

Pomůcka: barakuda, YA, pool, arze, res, RHI, -ati, Biot.

Radko Vyhлід

GRAFIK V KUCHYNI

GULÁŠ S VEJCEM PORUČÍKA JISKRY

Gulášů je snad deset tisíc druhů. Maďaři, kteří jej údajně vymysleli, by jej u nás nepoznali. Jejich guláš je něco jako naše polévka a jejich perkelt je zase něco jako náš guláš.

Guláš má sice jistě historický prázeklad a musel vzniknout v mladší době kamenné, ale rozhodně jej vaří jinak nadporučík Kmeť z Banské Štiavnice a jinak poručík zmíněný v titulku, který je z Plzně.

Začneme všude stejně – cibule, maso, koření. Varianty nastanou, jakmile maso trochu změkne. Jedna z nich je následující:

Koupíte si v polotovarech špekové knedlíky (nebo si je uděláte), vejce uvaříte natvrdo a jemně nakrájíte dostatek cibule. Na talíř pak dáte kousky masa s vonící hnědavou omáčkou, dvě půlky natvrdo vařených vajec a jeden či dva kulaté špekové knedlíky. Vše posypete na kolečka nakrájenou cibulí. Cayenský pepř neuškodí. Potom si připravte pravou ruku, abyste mohli rychle sáhnout po džbánku plném piva. Až zapijete první sousto, vytvoříte si před očima krásné barevné obrázky, neboť je jich v tomto čísle málo. Z muziky jedině dechovka. A řízná!

Karel HELMICH

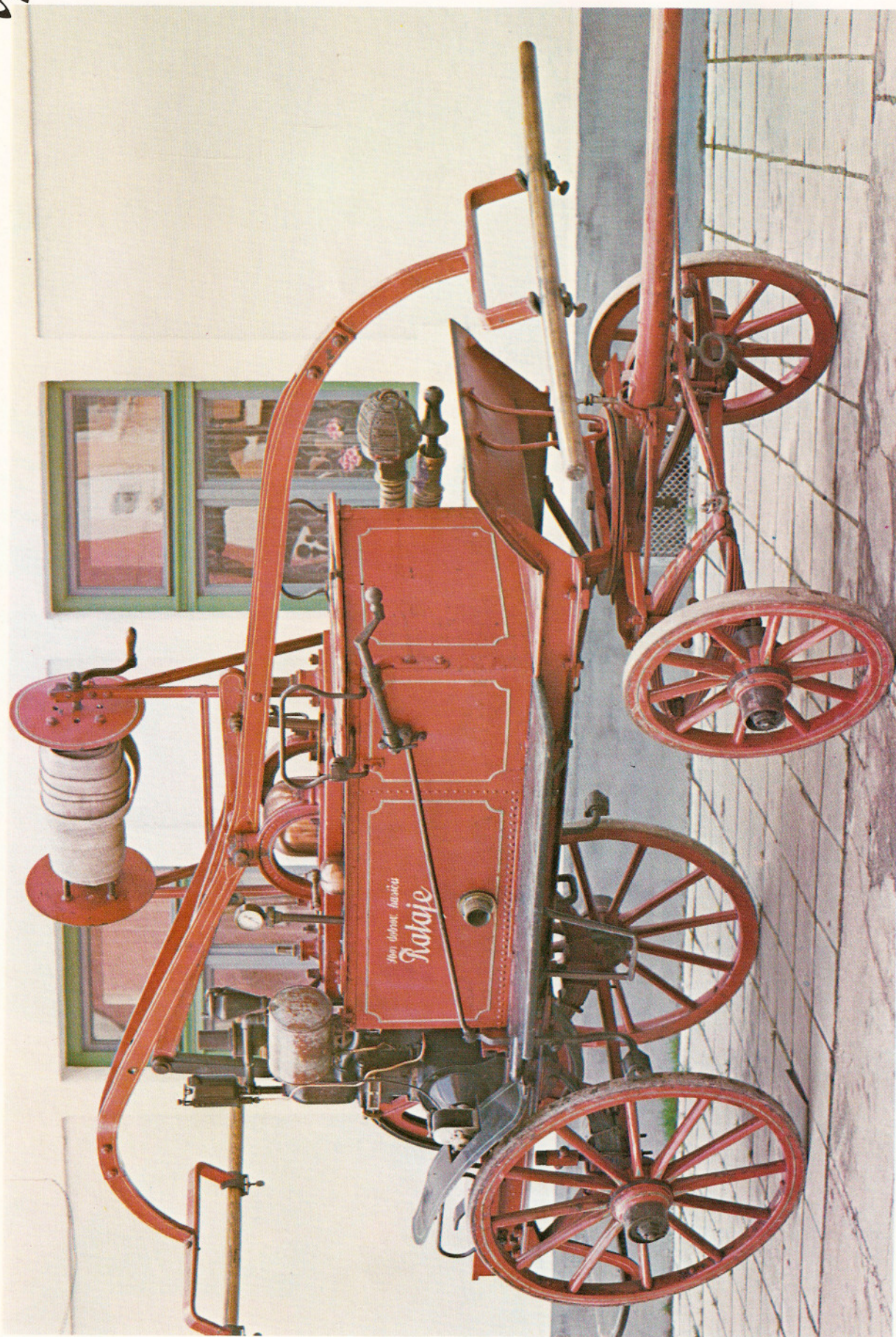

Ještě jednou tu máme domovenky. Vedle USA si na ně velmi potrpí také požárníci ve Spolkové republice Německo. Domovenka v této zemi je vyjádřením hrdosti na svůj sbor a město. Proto zde požárníci nosí označení i v menších městech. Často se domovenky z látky používají jako předlohy k výrobě nálepek

pro propagaci. Jen v Evropě je přes 200 sběratelů. Mnozí mají i přes dva tisíce domovenek. Zásadou demokratického procesu se začínají vyrábět i v Československu. Mají je nejen pražští hasiči, ale i členové některých dobrovolných sborů.

Váš Jiří

Foto Miroslav BAKES

Pro váš historický archiv

Foto ing. Vítězslav RAJNOCH

Když průmyslu hrozí explozivní nebezpečí katastrofy ...

V průmyslu se uplatňují stále komplexnější výrobní metody. Tím jsou také v závodech posilovány zdroje nebezpečí. Při nehodě může rychle dojít od malé jiskřičky k velké katastrofě. Průmyslová požární ochrana musí být proto do budoucna s ohledem na nejrůznější lokality nehod ještě mnohostranněji vybavena a daleko cílevědoměji připravena na speciální nebezpečí ve Vašem podniku.

...tak lze se speciálními hasicími vozidly firmy Rosenbauer utlumit rychle a cíleně ohniska nebezpečí. Profesionálové z oboru požární ochrany znají sami nejlépe zvláště palčivé problémy ve svých závodech a přesně podle nich zřizují celkovou výstroj. Jako přední výrobce průmyslových požárních vozidel nabízí firma Rosenbauer každému závodnímu podniku podle jeho potřeb a přání speciální hasicí vozidlo. Proto sází řada průmyslových podniků z celého světa na tuto vyzrálou techniku vyráběnou podle přání zákazníků.

Rosenbauer - firma, na kterou se můžete spolehnout.

1. Švýcarsko

2. Libye

3. Německo

4. Čína

5. Austrálie

6. Sovětský svaz

Rosenbauer
International
Feuerwehrgeräte

A-4021 Linz/Austria, P.O.Box 176
Telefon (0)732/6794-0 série
Fax 672740, Tlx. 221271 rosbaue

rosenbauer